

83. ԼՈՒՎՈԹՈՒՆԸ ՄԻՉՏ ԿԸՄՆԱ

Մին թագավորնրու բաղին մաշին ծառան ճոժկը քցած ա իլնլ, խոխան մաշին նի կապած: Էտ ճոժկեն մաշին միշտ խոխա յար իննիմ, շոնն էլ յիրան դարաղուլ ընելիս: Շանը լնվ հշում ին, լնվ պահում, հենց վրեր մծանում ա, թակում ըն տըհն անում:

Շոնը կլթի ա յոր օնում, քիինամ: Քլինամ ա, քիինամ, մին ծմակում կյնլին պտահում: Կյնլը հրցընում ա, թա էտ հի՞նչ ա հնլլտ, էտ խն տի՞ յլա, ասե տըհսնամ՝ քեզ հի՞նչ ա պըտահալ: Շոնը կլթիը եկածը ամմեն հինչ նաղլ ա անում: Կյնլն ասում ա.— Ես քու ըովըհաթըտ պիցըրցըննական ըմ: Մսլըհաթ ըն անում, վրեր շոնը ճոժկան մոտե մին քուլու տակե կյողլը կենա, կյնլը քլինն խոխան կյուղանա, շոնն էլ քուլեն տական տնա կյն, ըսկսե հալի, կյնլը խոխան վրեր քցի, փախնի: Տի յէլ անում ըն:

Վրեր կյնլը խոխան կյուղանում ա, հղե իննիմ, շոնն էլ քուլեն տական տնա ա կյամ ըսկսում հալիլը, կյնլը խոխան թողում ա, փախնում: Թագավորին մարթիքլը սաղ հըվաքվում ըն, շանը փոնոս ըսկսում պըչպըռերլը, թա մունք քու դաղիրըտ գլիղա-ցալ չընք, քեզ կըլսընեբես յիրն յընք պըհըլական: Տրանա ետը էլա ըսկսում ըն առաջվա մնան շանը լնվ պահելը: